

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. **, 09.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ** в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело № 20235500900384 по описа за 2023 година

Производство е по реда на чл. 250 от ГПК.

Постъпила е молба по *** за допълване на решение № 264/02.09.2025 г., като е направено искане, съдът да се произнесете изрично по направеното от ответника оспорване по смисъла на чл. 193 от ГПК на истинността на представените от ищеца 30 бр. стокови разписки, спрямо които е открито производство по чл. 193 от ГПК, като се посочи дали приема въпросните стокови разписки за истински или неистински документи на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК. Прави искане в случай, че съдът приеме, че представените от ищеца 30 бр. стокови разписки представляват неистински документи, моли да разпорежи същите, заедно с относимите материали по делото, да бъдат изпратени на компетентната прокуратура за преценка за търсене на наказателна отговорност за евентуално извършено престъпление от общ характер.

В срока по чл. 250, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор от ***, с който моли съда да остави без уважение молбата за допълване на решение № 264/02.09.2025 г.

Съдът като взе предвид данните по делото и направеното искане по чл. 250 ГПК намира за установено следното:

С решение № 264/02.09.2025 г., постановено по т. д. № 384/2023 г. по описа на Окръжен съд – ** са осъдени „** ООД, и *** в качеството му на ***” да заплатят солидарно на ***, сумата от 175 234 лв. - главница, частично предявена от общ размер 195 139 лв., представляваща виновно причинени вреди от ожънатата продукция оризова арпа от 700 дка земеделски земи, находящи се в с. **, обл. **, отдадени под наем с договори за наем № 313 и №

314 и двата от 24.07.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на исковата молба – 06.10.2023 г. до окончателното изплащане и сумата от **19 082, 56 лв.**, за законна лихва върху главница от 175 234 лв. за периода **06.10.2020 г. - 01.11.2021 г.**, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск над сумата от **19 082, 56 лв.** до претендирания размер на от **54 593 лв.** за периода от **01.11.2018 г. до 05.10.2020 г.** като **погасен по давност.**

В проведеното на 04.06.2025 г. съдебно заседание по делото процесуалният представител на ищеца е представил 30 бр. стокови разписки, които са оспорени от пълномощника на ответника както по отношение на тяхното съдържание, така и по отношение на подписите, които носят, като е открито производство по оспорване на автентичността им. В последното съдебно заседание по делото, в което делото е обявено за решаване, процесуалният представител на ответника е заявил, че поддържа искането процесните стокови разписки да бъдат изключени от доказателствата по делото като неистински документи и да бъдат изпратени на компетентната Прокуратура.

С решението съдът подвежда фактите под правната норма и ги обявява в диспозитива като правни последици, които се ползват със сила на пресъдено нещо. **Поради това диспозитивът на решението представлява източник на силата на пресъдено нещо. Мотивите на решението не се ползват със сила на пресъдено нещо - в тях се съдържат редица констатации относно доказателствените и правнорелевантните факти, които обосновават изводите на съда, но не са обхванати от спорния предмет, разрешен с диспозитива на решението/ в този смисъл определение № 60243 от 20.07.2021 г. по гр. д. № 631/2021 г. на ВКС, IV г. о./**

С допълване на решението по реда на чл. 250 ГПК, се отстранява порок на съдебното решение, допуснат във фазата на постановяването му и изразяващ се в непроизнасянето на съда в диспозитива по целия спорен предмет (по част от делимо спорно право, по аксесорни искания, свързани с главния спорен предмет или по някой от съединените искове). В своята практика ВКС последователно приема, че на допълване по реда на чл. 250 ГПК подлежи диспозитивът на съдебното решение, когато съдът не се е произнесъл по целия предмет на делото, а не неговите мотиви. Когато е

налице произнасяне в диспозитив по предмета на делото, но съдът е пропуснал да обсъди доказателства, доводи и възражения на страните, постановеният съдебен акт не е непълен, и този пропуск не може да се отстрани по пътя на чл. 250 ГПК чрез постановяване на допълнително решение. Непълнотата на мотивите не води до непълнота на решението. Поправката на такъв пропуск може да бъде преодолян по пътя на обжалване на основното решение. В този смисъл са решение № 138 от 03.12.2014 г. по гр. д. № 1982/2014 г. на ВКС, II г. о. и решение № 152/2019 г. от 14.01.2020 г. по гр. д. № 1037/2019 г. на ВКС, II г. о. Решение № 50018 от 10.03.2023 г. на ВКС по гр. д. № 4713/2021 г., II г. о., ГК

Предвид гореизложеното съдът намира, че молбата на „**“ ООД за допълване на решение № 264/02.09.2025 г. постановено по т. д. № 384/2023 г. по описа на Окръжен съд – ** по реда на чл. 250 от ГПК е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „**“ ООД за допълване на решение № 264/02.09.2025 г. постановено по т. д. № 384/2023 г. по описа на Окръжен съд – ** по реда на чл. 250 от ГПК **като неоснователна.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – **: _____